

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی: اعتبار سبد حمایتی باز نشستگان تامین اجتماعی

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از تامین اعتبار سبد حمایتی باز نشستگان سازمان تامین اجتماعی خبر داد و گفت به زودی پرداخت‌ها آغاز می‌شود. به گزارش مهر، محمد شریعتمداری در حاشیه مراسم تودیع و معارفه انوشیروان محسنی بندپی و معارفه وحید قبادی دانسا، معاون وزیر و رئیس سازمان بهزیستی کشور گفت: بین ۱۰۰ تا ۳۰۰ هزار تومان سبد کالایی از خانواده یک نفره و چهار نفره به بالاتر در اختیار این قشر قرار گرفت و تقریباً کامل شده است. وی با اشاره به اینکه افرادی که تا حالا سبد کالا را دریافت نکرده‌اند با مراجعه به سازمان بهزیستی مشکل آنها حل و فصل خواهد شد، گفت: در مرحله بعدی تحت سیاست‌های جبرانی دولت این امکان را در اختیار کارمندان دولت قرار داد که در آموزش و پرورش سبدهای کالایی تحویل داده شدند هم متوسط همان ۲۰۰ هزار تومان بود. به گفته شریعتمداری، این سبد کالا به اکثر کارمندان دولت و باز نشستگان کشوری و لشکری اختصاص پیدا کرد. وزیر رفاه‌باشاره به اینکه در مرحله سوم باز نشستگان تامین اجتماعی بودند که منابع آن در دینوبت تامین شدند افزود: در حال حاضر در مرحله اقدام وواریز است. شریعتمداری گفت: بعد از این مرحله نسبت به بخشی از جامعه می‌رسد که تحت پوشش یک نهاد و دستگاه مشخص نیستند و با ادامه‌یافته کمتر از ۳ میلیون تومان هستند.

نیمی از واحدهای تولید کننده روغن موتور تعطیل شده‌اند

یک عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس می‌گوید: در پی افزایش قیمت مواد اولیه، نیمی از واحدهای تولید کننده روغن موتور تعطیل شده‌اند. حمید گرمایی به خبرگزاری خانه ملت گفت: در زنجیره تولید برخی کالاها، سازمان حمایت از مصرف کننده و وزارت صنعت نقشی ندارند، و به همین دلیل افزایش قیمت نیز در این کالاها قابل کنترل نیست. به طور مثال زمانی که مواد اولیه تولیدات افزایش قیمت پیدا کنند کارخانه‌های تولید کننده نیز ناچارند با بالا بردن قیمت‌ها زمینه باقی ماندن در بازار را فراهم کنند. عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس افزود: در صورتی که قیمت مواد اولیه قابل بازگشت به قبل نباشد، باید شرایطی فراهم شود تا کارخانه‌های تولید کننده با حداقل حاشیه سود بتوانند به تولید خود ادامه دهند. تعطیلی هر واحد تولید باعث افزایش بیکاری است که بیکاری هر یک از کارگران تبعات خاص خود دارد.

معاون وزیر کار عضو کار گروه «جلوگیری از تعطیلی کارخانه‌ها» شد

باحکم معاون اول رئیس جمهور، معاون امور روابط کار و وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی به عنوان نماینده این وزیر تاختان در هیأت حمایت از صنایع تعیین شد. به گزارش مهر، حاتم شاکرمی طی حکمی از سوی اسحاق جهانگیری معاون اول رئیس جمهور به عنوان نماینده این وزارت کار در هیأت حمایت از صنایع و جلوگیری از تعطیلی کارخانه‌های کشور تعیین شد. هیأت حمایت از صنایع به موجب قانون حمایت صنعتی و جلوگیری از تعطیل کارخانه‌های کشور، با ترکیبی از نمایندگان وزارتخانه‌های کار، امور اقتصاد و دارایی، سازمان برنامه و بودجه، اتاق بازرگانی و یک نفر کارشناس در امور صنعتی یا اقتصادی در وزارت اقتصاد و دارایی تشکیل شده است.

تجمع کارگران شهرداری لوشان در اعتراض به ۶ ماهه معوقات مزدی

گروهی از کارگران شهرداری شهر لوشان، صبح دیروز در اعتراض به چند ماهه معوقات مزدی خود دست از کار کشیده و در محدوده داخلی ساختمان شهرداری تجمع کردند. به گزارش ایلنا، این کارگران در واحد اداری شهرداری لوشان و سازمان‌های واسطه به آن به صورت قراردادی مشغول کارند. حدود ۸۰ نفر از کارگران شهر لوشان که در شش ماه گذشته دستمزد و حق بیمه آنان پرداخت نشده، می‌گویند: چندین سال است مطالبات مزدی و بیمه‌های معوقه را می‌دهیم. در دوره بعد از انتخابات شورای شهر که شهردار تغییر می‌کند، وعده پرداخت مطالبات داده می‌شود اما با هم ما مشکلات معیشتی ناشی از عدم دریافت مزد مواجهیم. این کارگران می‌گویند که بی‌توجهی مسئولان شهرداری و شورای شهر لوشان به پرداخت مطالبات آنها باعث شده تعدادی از همکاران با سابقه آنها به دلیل پرداخت نشدن سهم بیمه مشاغل سخت و زیان‌آور از ماه‌ها پیش معطل صدور احکام بازنشستگی خود باشند.

روایت کارگران گروه ملی فولاد از بر باد رفتن ثروت ملی

ما را به خیر بخش خصوصی امید نیست

علی رفاهی

اقامتگاه‌ها، کیان پارس اهواز است؛ منطقه‌ای پسران مراکز خرید و ساختمان‌های سر به فلک کشیده و بی‌شبهت به بسیاری دیگر از بخش‌های شهر. از آنجا تا محل شرکت گروه ملی صنعتی فولاد ایران ۲۰ دقیقه‌ای راه است. هوامه آلود است و جز فواصل نزدیک، جایی را نمی‌توان دید اما همین مساله هم مانع از دیدن خانه‌ها و محله‌های حاشیه شهر نمی‌شود؛ فضاهایی که بیشتر چهره‌های روستایی دارند با رنگ‌نمای محرومیت درآمده، به خیابانی می‌رسیم که دیوارهای گروه ملی صنعتی فولاد ایران در آن نمایان می‌شود.

در تارنمای رسمی شرکت درباره تاریخچه گروه ملی صنعتی فولاد ایران با همان فولاد اهواز می‌خوانیم: «در سال ۱۳۴۲، نخستین کارخانه نورد فولاد کشور به منظور تولید انواع میل گرد ساده، آچار و نبشی، در شهر اهواز تأسیس شد». در همین وب‌سایت نام بخش‌های مختلف شرکت آمده: فولادسازی، نورد کوثر، نورد میل گرد و مغفول، نورد تیر آهن، لوله‌سازی و ماشین‌سازی.

باباز داشتت مه‌آفرید امیر خسروی در سال ۱۳۹۰ که در مقام مدیرعاملی شرکت قرار داشت، مشکلات و چالش‌های پیش روی این قطب مهم تولید محصولات فولادی آغاز شد، مسائلی که تا همین اواخر هم ادامه دارد و بازداشت‌های گسترده تعدادی از کارگران معترض به وضعیت نابسامان تولید شرکت و مداخله مجلس نشینان و برخی مسئولان و مقامات منطقه‌ای ربه هم‌راه داشته است.

بعد از ورود به محوطه شرکت، با هدایت روابط عمومی وارد محوطه فولاد

می‌شویم. گفته می‌شود وسعت زمین این شرکت نزدیک به ۲۶۰ هکتار است. عظمت و قدمت بخش‌های مختلف شرکت و پیچیدگی ماشین‌آلاتشان هر بیننده‌ای را به تحسین وامی‌دارد. شرکت چند روزی بیشتر نیست که راه افتاده، به همین دلیل تعداد بسیار کمی از کارگران را می‌بینیم. هنوز برخی بخش‌های شرکت آغاز به کار نکرده‌اند. ما راه بخش لوله‌سازی می‌بریم. تعدادی از کارگران در یک اتاق فرمان نشسته‌اند. بیرون از اتاق یک کوره وجود دارد که هر چند دقیقه یکبار گداختگی آن افزون‌تر شده و سپس رو به آرامش می‌گذارد. گرمای کوره بر سرمای محیط غلبه دارد. کارمند روابط عمومی شرکت می‌گوید: فکر کنید در این هوا که گرما را در مجاورت این کوره حس می‌کنید، به هرم گرمای تابستان، در دمای نزدیک به ۶۰ درجه، کارگران چه شرایط سخت و طاقت‌فرسایی را باید به جان بخرند تا در نزدیکی آن کار کنند.

وارد اتاق فرمان می‌شویم. کارگران را با دستنالی سستیر و هیئت جدی و مستحکم، اما با لبخندهایی زیبا و رویی گشاده می‌یابیم. صمیمیت کارگران ترغیب می‌کند که بدون فوت وقت، گفت‌وگو درباره مشکلاتشان را آغاز کنیم. یکی از آنها که مشخص است از لحاظ سن و تخصص در جایگاهی بالاتری از دیگران قرار دارد، صحبتش را با اشاره به زمان خصوصی شدن شرکت از سال ۱۳۸۸ و واگذاری آن به شرکت توسعه سرمایه‌گذاری امیر منصور آریا آغاز می‌کند.

از دوران مدیریت مه‌آفرید امیر خسروی به نیکی یاد می‌کنند. به گفته آنها، شرکت در آن برهه نظم خوبی پیدا کرده بود. مه‌آفرید برای پرسنل اعتبار زیادی قائل بود. کارگران در آن زمان از حالت پیمانکاری درآمده

و رتبه‌شان ارتقا یافت. این امر موجب یک‌دست شدن پرسنل شرکت شده بود. حقوق و مزایا بهتر شده و مرتباً هم پاداش داده می‌شد. مثال‌هایی می‌زنند از جمله اینکه امیر خسروی در اوج تحریم‌ها با صرف هزینه بسیار، قطعه‌ای را برای شرکت خریداری کرد که نمونه آن فقط در چند جای دنیا وجود دارد؛ قطعه‌ای که اگر تامین نمی‌شد لوله‌سازی از کار می‌افتاد. وی حتی قصد داشت با کشیدن یک خط آهن، شرکت را به یک بندر دریایی متصل کند.

در ادامه صحبت به روزهای بعد از اعدام وی (۳ خرداد ۱۳۹۳) کشیده می‌شود. می‌گویند خانواده امیر خسروی ۴۸ ساعت بعد از اعدامش با تمام پرسنل تسویه حساب کرده و به هیچ‌کس کمتر از حقوق ندادند که هیچ، حتی اضافه هم دادند. با صدایی خسته گفته‌هایشان را پی می‌گیرند: بعد از آن شرکت به زیربدهی رفت. از جیب خوردیم. تولیداتمان کاهش یافت و به تدریج معوقات دستمزد شروع شد. تاکید دارند که اعتراضات اولیه به دستمزدهای معوق بود اما اکنون مساله، حقوق نیست چرا که الان معوقات به روز پرداخت شده است.

صحبته‌شان به مدیرعامل کنونی، کسری غفوری می‌رسد. می‌گویند: بعد از آمدن وی، به شرکت جانی تازه دمیده شده و مسیر مثبتی در پیش گرفته شد. طی شش ماهی که از مدیریت غفوری می‌گذرد، صداقتش، کارگران را جذب خود کرده است. با این حال اشاره می‌کنند که طی این مدت قرار بوده حدود ۴۰ هزار تن مواد اولیه از صنایع فولاد (شرکت فولاد خوزستان) به صورت ماهانه به شرکت تکمیل شود، تاکنون فقط ۸ الی ۹ هزار تن تامین شده، این هم بعد از اعتراضات کارگران. تقریباً

هنگام خدا حافظی، یکی از کارگران به آهستگی در گوشه می‌گوید: ما به حساب گروه و کشی‌ای که از طریق بازداشت دوستانمان از ما صورت گرفته، به کار بازگشته‌ایم

متفق القول هستند که اگر مواد اولیه شرکت تامین شود، تولید خواهند کرد و مشکلی نخواهد بود.

حرارت کلام یکی از آنها که جوان‌تر است، همه را به سکوت وامی‌دارد. می‌گوید: «اگر شمش نباشد گناه من چیست؟ طی این مدت ۱۵۰ تن لوله فروخته شد که از طریق آن دو ماه حقوق من پرداخت شد. ما انتظار داریم که مدیرعامل مجموعه، متن قرار داد با صنایع فولاد برای تامین مواد اولیه را در رسانه‌ها نشان دهند. تحت فشار و استرس هستیم. ضمانتی برای ما وجود ندارد که مثلاً تا ۲۰-۱۰ روز دیگر، فولاد خوزستان، مواد اولیه بدهد. اگر مدیریت مجموعه می‌خواهد کارگران تحت فشار نباشند باید در آنها ایجاد اطمینان کند. معلوم نیست چه اتفاقی افتاده که مواد اولیه برای گروه نمی‌آید؟ در دست است که این بخش با این عظمت؛ ۱۰ ساعت بخوابد فقط به خاطر نبود مواد اولیه؟» به اینجا که می‌رسد، کارگران یک‌صد از مدیریت بانک ملی ابراز ناراضی می‌کنند و می‌گویند: ۹۹ درصد مشکلات به خاطر بانک ملی و عدم تامین نقدینگی از سوی آن نهاد بزرگ مالی است. می‌گویند اینجا باید زیر نظر دولت اداره شود. کارگران به مشکلات آشنایان اشاره می‌کنند. صحبت‌هایشان رنگ حسرت

به خود می‌گیرند و می‌گویند: فناوری موجود در بخش لوله‌سازی را ابتدا ژاپن و بعد ایران داشت. زمان نصب و احداث دستگاه‌های این بخش، گفته می‌شد این سیستم قرار است ۹۹ سال کار کند اما هنوز ۴ دهه گذشته که دچار مشکل شده و این مساله نه به خاطر ایراد دستگاه‌ها، بلکه به خاطر تامین نشدن قطعات است. تاکید می‌کنند که اگر همین یک بخش خوب کار کند، می‌تواند آنقدر درآمدزایی کند که دستمزد ۳۰۰۰ کارگر مجموعه را فراهم آورد و این جدا از بخش کوثر است که با توجه به عظمتش به تنهایی روی دست تمام شرکت‌های ایرانی زده است.

فرستی پیش می‌آید تا در باره دوران مدیریت یکی دیگر از کارفرمایان بخش خصوصی مجموعه گفت‌وگو کنند: م.ع. سرما به داری بزرگ در عرصه مسافری و گردشگری که با خرید این شرکت از بانک ملی، از انتهای آبان سال ۹۶ تا ابتدای تیر ماه ۹۷ مدیریت شرکت را بر عهده داشت اما در انتها به دلیل مشکلات فراوان، ناگزیر از واگذاری مجدد آن به بانک ملی شد. به قول کارگران، اینجا ربه کسی واگذار کردند که آشنایی و تجربه مدیریتی در این حوزه را نداشت. طرز برخورد وی، نشان‌دهنده بی‌اطلاعی از اجزای فنی شرکت و حساسیت‌های محیط کار بود. با این وجود، اگر مشکلی پیش می‌آمد، می‌گفتند مقصر کارگران هستند. آخر

چرا و کجا کارگرها مقصر هستند؟ کارگران تاکید می‌کنند که چهار سال است درگیر مشکلات هستند و تنه‌های این است که بیایند و اعتباری دهند تا مواد اولیه این شرکت تامین شده و چرخه تولید را بهیفتند. یکی از آنها ضمن انتقاد از این ادعا که می‌گویند کارگران با کارشکنی اجازه خروج ماشین‌های حامل تولیدات شرکت را نمی‌داند، می‌گوید: «نی که اکنون گیر حقوق و زندگی ما هستیم، چرا نباید بگذاریم ماشین به داخل شرکت آمده، تولیدات را باز کرده و برای فروش در بازار عرضه کنند؟»

می‌گویند این شرکت روزی ۱۰-۱۱ هزار خانوار رانان می‌داد. اکنون حداقل ۶۰ الی ۷۰ درصد آن بازدهی را می‌تواند داشته باشد. حیف هست که این همه ثروت به خاطر سوءمدیریت از بین برود. به خدا ما هم از این وضع خسته شده‌ایم. کار به استخوانمان رسیده است. آخر اگر وضعیت معیشتی ما حل شده باشد، برای چه باید هر روز اعتصاب و اعتراض کنیم؟

جالب آنکه آنها مرتب تر حسن نیت مدیریت فعلی شرکت تاکید دارند، با این حال و هنگام خدا حافظی، یکی از آنها به آهستگی در گوشه می‌گوید: ما به حساب گروه و کشی‌ای که از طریق بازداشت دوستانمان از ما صورت گرفته، به کار بازگشته‌ایم.

مشکلات این شرکت از زمان سپردن آن به بخش خصوصی (امیر منصور آریا) و بعدا هم دیگران) آغاز شد. پیش‌تر در زمانی که شرکت دولتی بود، از چنان تولیدی برخوردار بود که ماشین‌های حمل بار چند ساعت و چند کیلومتر را باید در صف به انتظار بایستند تا نوبت بارگیری‌شان شود

با کارگران این بخش خدا حافظی کرده و به دیگر بخش‌های شرکت سر می‌زنیم. عجیب است که بخش‌های مختلف کارخانه‌ای که این روزها مشغول به کار شده چرا تا این اندازه سوت و کور است. این ربه حساب و ورود یک خبرنگار می‌گذارم.

به کارخانه نورد تیر آهن می‌رویم که به قول روابط عمومی، بعد از حدود ۱۱ ماه در حال بیدار شدن از خواب زمستانی است و قرار است تولید بخش تولید باشد. در مجموع، تعداد بسیار قلیلی کارگر را می‌بینیم. علت را می‌پرسم که در جواب می‌گویند: کارگران در حال صرف نهار هستند و برای همین در فضا چندان دیده نمی‌شوند.

مقابل کارخانه نورد تیر آهن، شمش‌هایی گذاشته شده که قرار است به عنوان مواد اولیه برای تولید به کار گرفته شود. با یکی از کارگران سر صحبت را باز می‌کنم. از گذشته شرکت می‌پرسم. جواب جالبی می‌دهد. می‌گویند: مشکلات این شرکت از زمان سپردن آن به بخش خصوصی (امیر منصور آریا و بعدا هم دیگران) آغاز شد. پیش‌تر در زمانی که شرکت دولتی بود، از چنان تولیدی برخوردار بود که ماشین‌های حمل بار چند ساعت و چند کیلومتر را باید در صف به انتظار بایستند تا نوبت بارگیری‌شان شود.

محمد رحمان زاده هروی در کتاب نگاهی به اقتصاد سیاسی ایران (از دهه ۱۳۴۰ الی ۱۳۹۵) در توصیف گروه ملی صنعتی فولاد ایران می‌نویسد: «سال‌های دهه ۱۳۴۰ بهترین سال‌های پویایی گروه ملی صنعت فولاد بود و بیش از ۱۷۰۰ نفر در آن کار می‌کردند». با توجه به گزاره بالا و نا کارآمدی بخش خصوصی در ایران، اینکه کارگران معتقد باشند گروه ملی صنعتی فولاد ایران باید تحت نظر دولت اداره شود چندان هم بیراه نیست. آنها تاکنون تنها تجربه دو مدل مدیریتی را داشته‌اند: دولتی و خصوصی که همین تجربه آنها ربه این نتیجه رسانده که مدیریت دولتی می‌تواند تاثیرات بهتری را بر جای بگذارد.

میلیارد تومان کسری بودجه دارد تا بتواند مطالبات بازنشستگان را پرداخت کند، گفت: در ۳ ماه آینده که سازمان باید عیدی بازنشستگان را نیز پرداخت کند، کسری بودجه دارد. به جای اینکه به تامین اجتماعی کمک کنند، به آن ضربه می‌زنند. عضو هیات امنای تامین اجتماعی تاکید

بحران در صندوق‌های بازنشستگی به معنای افزایش فقر است

ادامه بی‌توجهی دولت به کارگران و سازمان تامین اجتماعی است.

ادامه داد: برخی از وزرا در هیأت وزیران نفوذ ویژه‌ای بر آقای روحانی دارند؛ مثلاً آقای قاضی‌زاده هاشمی و دیگر وزرای که بیشتر سمت و سوی به اصطلاح کارفرمایی دارند. البته ما می‌گوییم اقدام علیه کارگران در درازمدت به ضرر کارفرمایان نیز هست.

شوکت خاطر نشان کرد: هیچ بعید نیست مجلس و کمیسیون بهداشت و درمان نیز با طرح‌ها و پیشنهادهایی که دارند همگام با دولت ضربات دیگری به تامین اجتماعی وارد کنند. این فعال کارگری با اشاره به اینکه تامین اجتماعی تا آخر امسال حدود ۳ هزار و ۵۰۰

عضو هیات امنای سازمان تامین اجتماعی:

که حدود ۲۴ هزار میلیارد تومان است را پرداخت نکرده است. در لایحه بودجه ۹۸ حتی ندیده‌ایم که بدهی سالیانه جاری دولت نیز لحاظ شود. این فعال کارگری با تاکید بر اینکه وضعیت تامین اجتماعی بسیار بحرانی است، بیان کرد: هزینه‌های درمان این سازمان در سال ۹۷ به ۲۶ هزار میلیارد تومان رسیده است. در عین حال طرح تحول سلامت ۱۰ هزار میلیارد تومان هزینه برداشته است. شوکت با بیان اینکه از ابتدای دولت آقای روحانی با اجراء آوردن طرح‌های ناپخته تنها دستی از تامین اجتماعی گرفته نشده، بلکه به این سازمان ضربه نیز وارد شد، گفت: متأسفانه دولت روحانی کاملاً غیر کارگری است. لایحه بودجه ۹۸

خبر

عضو هیات امنای سازمان تامین اجتماعی:

با اشاره به اینکه در لایحه بودجه ۹۸، پرداخت بدهی‌های دولت به این سازمان دیده نشده، اظهار داشت: طبق بند ۱۲ الحاقی تبصره ۵ لایحه بودجه ۹۷ مقرر شده بود، دولت از مجموع بدهی‌های ۱۸۰ هزار میلیاردی خود به تامین اجتماعی، ۵۰ هزار میلیارد تومان پرداخت کند ولی نه تنها این مساله محقق نشد، بلکه در لایحه بودجه ۹۸ تنها به مانده مربوط به بند الحاقی ۲ تبصره ۵ قانون قانون بودجه ۹۷ اشاره کرده است. یعنی عملاً پرداخت بدهی‌های دولت به سازمان تامین اجتماعی لحاظ نشده است. شوکت در گفت‌وگو با ایلنا افزود: متأسفانه دولت حتی همان بدهی‌های جاری سالیانه خود